

In het Land van Bartje, maart 2009 – Roparun.

In december kregen mijn man Henk en ik te horen, dat Henk darmkanker had. In eerste instantie waren we nog niet zo geschokt; er hebben wel meer mensen met die ziekte te maken, en hoe vaak wordt het succesvol geopereerd en behandeld, dus dat zal bij ons ook wel goed komen. Drie weken later was Henk geopereerd en bleek de tumor inoperabel te zijn, uitzaaiingen waar je maar kon bedenken en een prognose van enkele weken tot maanden. De hel was losgebroken en het is met geen pen te beschrijven wat dat met ons beider levens deed. Na twee operaties en drie ziekenhuisopnames in één maand verder, kregen we via het maatschappelijk werk in het ziekenhuis een vakantie aangeboden door Roparun. Henk was een huismus, maar ik heb me hard gemaakt en een huisje besproken in Drenthe, bij het “Land van Bartje”, voor de duur van 7 dagen.

Zijn ligfiets ging vóór alles mee in onze auto, want Henk en de ligfiets waren onafscheidelijk. Het was een fantastische vakantiewoning. We wonen zelf in een appartement, waar er geen mogelijkheid is om gasten te laten overnachten. De eerste paar dagen hebben we voor ons tweetjes gehad. Tijdens een erg regenachtige dag zijn we naar Bourtange gereden, waar we hebben genoten van de mooie geschiedenis. Daarna werd het erg mooi weer, waardoor we het hunebedmuseum hebben bezocht en we hebben op één dag 4 uur gefietst. Het ging zó goed, dat ik me afvroeg, of we wel echt met zulke zware kanker te maken hadden; we hebben genóten met volle teugen!

Na die paar dagen voor ons zelf kwam er wat visite, en uiteindelijk is het gezin van Henk z'n zoon, met twee kleinkinderen een paar nachten blijven slapen. Iets waar we thuis geen ruimte voor hadden.

Dit was een onbetaalbare vakantie, van onbetaalbare betekenis.

Het is nog een zwaar, maar ook een mooi jaar geworden, met naast veel verdriet en pijn op alle manieren, ook veel dankbaarheid en vreugde. De vakantie, mogelijk gemaakt door Roparun, heeft daar een bijzonder plekje bij ingenomen.

Eén dag voor de jaarwisseling heeft Henk het oude voor het nieuwe verruild. Ik mis hem elke seconde, met innige dankbaarheid en koestering voor ons leven samen.

Roparun, Hartelijk dank!